

Rozhlas. K námětu komory pražské usnesla se Konfederace duševních pracovníků účastnit se činně československého rozhlasu vždy dvěma desítiminutovými přednáškami měsíčně a vyzývá jednotlivé odbory K. d. p. k spolupráci. Žádáme proto všechny kolegy, kteří by měli zájem na tom, aby se přihlásili v naší redakci a zaslali nám dotyčné thema přednášky, abychom mohli onatit vše potřebné na uskutečnění této přednášky. — Dlužno voliti obsah, zajímavější široké obecnost, vyhnouti se přílišné specialisaci, zejména odborným výrazům, v úvodě naznačiti směr přednášky a v přednášce používatí krátkých vět. — Přednášky musí býti psány na jedné straně půlstránky ob řádek a desítiminutová přednáška zaujímá asi 3 archy, takto psané. — Přednášky buďte zaslány ve 2 exemplářích. — Přednášky jsou avisovány týden předem v Radio-journalu a proto je nutno, oznámiti je 14 dní předem. Honorář za jednu přednášku činí 100 Kč, přednáší-li autor sám, předčítá-li ji hlasatel pouze 50 Kč.

Nový notářský řád. Novinami prošla zpráva, že ministerstvo spravedlnosti hodlá předložiti v jarním zasedání N. S. osnovu notářského řádu. — Jak jsme se informovali, nezkládá se zpráva ta na pravdu, poněvadž dosud nepodal Spolek německých notářů své vyjádření o navržené stylisaci ministerství, následkem čehož, jak jsme již v předešlém čísle uvedli, celá akce uvízla.

Právníká Jednota na Slovensku v Bratislavě byla pověřena Právníkou Jednotou Moravskou v Brně a Právníkou Jednotou pražskou aby uspořádala v roce 1930 v Bratislavě III. Všeprávnícký sjezd. Za tím účelem utvořeny byly tyto odbory: I. Odbor občanského práva hmotného, II. občanského soudního řízení, III. práva trestního a IV. práva veřejného.

Žádáme všechny kolegy, aby nám anebo přímo Právnícké Jednotě v Bratislavě zaslali návrhy neb podněty těchto odborů se týkající. Bylo by velice záslužno, kdyby zejména příslušníci našeho stavu činně a vědeckými pracemi tohoto III. sjezdu se zúčastnili a nám aspoň název tematu oznámili.

POZVÁNÍ

k měsíční schůzi odboru »Praha« spolku notářů čsl., která konati se bude **v sobotu, dne 26. ledna 1929** o 19. hodině v restauraci »u Bumbříčka« v Praze I., Národní tř. č. 9 (I. poschodí).

Pořad jednání:

1. Volba dle §§ 12 a 15 stanov:

- a) náměstka starostova,
- b) pokladníka,
- c) dvou jednatelů.

2. Přednáška pana vicepresidenta komory, notáře Dra Rudolfa Krále:

»K otázce započitatelnosti vojenských let do služby notářské.«

V Praze, v lednu 1929.

Za

Odbor »Praha« spolku notářů čsl.

Vik t. Ludwig, jednatel. Dr. Václ. Černý, starosta.

Důležité rozhodnutí pro notáře.

Na dotaz, zda notářství jest úřadem veřejným hledíc k § 3 zákona z 3. IV. 1925 čís. 65 Sb. z. a nař., vyjádřilo se ministerstvo spravedlnosti následovně:

»Ministerstvo spravedlnosti souhlasí s názorem, že notářské komory nelze považovati za veřejné úřady podle § 3 zákona č. 65/1925 Sb. z. a n. — Povahou svou jsou tyto komory veřejnoprávními korporacemi, jaké má na mysli na příklad § 3 jazykového zákona a čl. 91 jaz. nař. č. 17/1926 Sb. z. a n. — Uvedené rozhodnutí nejvyššího správního soudu (ze dne 8. dubna 1926, č. 7302/26) vyslovilo se o právní povaze komor notářských takto:

»Notářská komora je podle VIII. hlavy zákona ze dne 15. července 1871 č. 75 ř. z., reprezentací jednoho nebo několika notářských kolegií, kteráž sama zase tvoří nucený svaz druhů z povolání, usedlých na jistém území. — Notářská kollegia jsou

se svojí reprezentací (notářskou komorou) zvláštním, od členů odlišným právním subjektem. — Obojí instituce má za účel, aby hájila a zastupovala společné zájmy členů kollegia, jakož i aby vytvářela a na venek vyjadřovala projev vůle všech členů jako celku podle pravidel pro to ve stanovách a zákonech daných. Jde o společenství, které obecný zákoník občanský v § 1023 jmenuje korporací. A protože nemůže býti pochyby o tom, že se úkoly notářské komory vztahují také na pole justiční správy — máme tu co činiti s korporací veřejnou.«

Notáře označuje jazykové nařízení (čl. 2., odst. 3.) za orgány republiky, stavíc pojem »orgán republiky« proti pojmu »úřad republiky«. — Po názoru ministerstva spravedlnosti nemůže však býti tato terminologie na překážku, aby se na notáře použilo ustanovení § 3 zákona č. 65/1925 Sb. z. a n. — Neboť pojem »veřejný úřad« má v tomto zákonném předpisu zcela jiný a daleko širší rozsah než pojem »úřad republiky« ve smyslu jazykových předpisů; veřejnými úřady podle cit. § 3 jsou nesporně na př. i úřady samosprávné. Všechny orgány republiky, vypočtené v čl. 2., odst. 3. jaz. nař. nebylo by ovšem možno pokládati za veřejné úřady podle § 3 zákona č. 65/1925 Sb. z. a n., notáře však ano. V teorii a praxi býv. rakouského práva se také tento úřední charakter notářů uznával. Tak na př. označuje Ott: Geschichte und Grundlehren des oesterr. Rechtsfürsorgeverfahrens, str. 105, notáře za »besondere vom Staate bestellte Amtspersonen«; Mischler-Ulbrich: Oesterr. Staatswörterbuch 3. sv., 2. vyd., str. 711, praví: »Das Notariat ist ein unbesoldetes staatliches Amt«, a v nálezu správního soudu Budwinski 5626 se čte: »Dass das Notariat ein Amt ist... ist richtig.«

Notářský řád zmiňuje se na četných místech o »úřadu«, »úředním sídle«, »úřední působnosti« notáře. (§ 5, nápis II. hlavy, §§ 7, 8 a j.)

Že je úřade ten veřejný, plyne jasně již z § 1 not. ř.

Na Slovensku mají notáři právní název »veřejných notářů«.

Rozhodnutí nejvyššího soudu.

Neodporuje zákonu o společenstvech č. 71/1873 ř. z. a proto jest přípustné ustanovení stanov společenstva, že člen může býti na valné hromadě zastoupen plnomocníkem, jenž musí býti ale také členem společenstva a že žádný člen nesmí míti více plných mocí jen jednu. Rovněž je přípustno ustanovení, že se valná hromada může usnésti na tom, že členské podíly nebudou úročitelné.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze 3. listopadu 1928 R I 726/28. Obchodní soud v Praze Firm 10.171/28.)

Spořitelní a záložní spolek, zapsané společenstvo s neomezeným ručením podalo opověď stanov k zápisu, tato byla rejstříkovým soudem vrácena k opravě v tom směru 1. aby § 5 stanov odst. 2. v příčině výkonu práva hlasovacího na valné hromadě zástupcem (zmocněncem) byl tak upraven, aby zákonem zaručené právo každého občana zvoliti si zástupcem kohokoliv, nebylo omezeno, zejména nikoli požadavkem, jak to činí stanov, že zmocněnec musí býti členem družstva a žádný nesmí míti více než jednu plnou moc, 2. aby v § 28 odpadlo ustanovení, že se valná hromada může usnésti, že ze závodních podílů nemají se žádné úroky platiti.

Rekursní soud stížnosti nevyhověl.

Nejvyšší soud ale vyhověl dovolací stížnosti a rozhodl, že s nařízené opravy ad 1. i ad 2. má sejíti. Odůvodnění:

Podle druhého odstavce §u 3 min. nař. ze dne 14. května 1873 č. 71 ř. z. zřízení a vedení rejstříku společenstevního nemají býti do rejstříku zapisovány opovědi, které by se nesrovnávaly se zákonnými předpisy. Tímto ustanovením je tedy soud, jenž vede rejstřík společenstevní, uložena povinnost zkoumati, zda opověď, o jejíž zápis se žádá, odpovídá zákonu. §§ 31 a 32 zákona z 9. dubna 1873 č. 70 ř. z. připouštějí zásadně zastoupení členů společenstva zmocněncem při hlasování ve valné hromadě. O osobě, kterou může člen společenstva zmocnit k výkonu hlasovacího práva, jakož i o tom, kolik členů může zmocněnec ve valné hromadě zastupovati, zákon nic bližšího nestanoví. S hlediska zákona není tedy závady, aby nebyly bližší podrobnosti o osobě zmocněn-